

V O O R W O O R D

Reeds van den beginne af koesterde ik het plan om in het Stedelijk Van Abbe-museum een tentoonstelling van „Oude Kunst“ te houden en na gepleegd overleg met de leden der Commissie van Toezicht werd dit plan aanvaard.

De verwezenlijking van dit plan stuitte echter aanvankelijk op groote moeilijkheden, daar het niet eenvoudig is voor zulk een doel tijdelijk een goede collectie kunstwerken bijeen te brengen.

Doch waar de nood het hoogst is, is de redding nabij. Een bezoek aan de „Tentoonstelling van Oude Kunst“ in het Rijksmuseum te Amsterdam door den kunsthandel georganiseerd, gaf mij de overtuiging, dat een der aldaar exposeerende Firma's mogelijk bereid zou kunnen zijn om in het Stedelijk Van Abbe-museum eveneens een tentoonstelling te organiseeren. De Firma Katz, aan wie ik deze vraag voorlegde naar aanleiding van de groote tentoonstelling door genoemde Firma te Nijmegen in Huize „Belvoir“ georganiseerd, was dadelijk genegen om mij te helpen en een waardige tentoonstelling in het Stedelijk Van Abbe-museum in te richten. De samenwerking met genoemde Firmanten zal bij mij altijd de aangenaamste herinnering achterlaten en hoogachting blijven wegdragen. Bewust van haar opvoedende taak om de menschen door het toonen van de zich in haar bezit bevindende kunstvoortbrengselen steeds opnieuw op „het schoone“ opmerkzaam te maken, is heel veel werk geheel belangeloos en vol toewijding, ja zelfs met groote kosten gedaan en dat mag hier niet worden verheeld. Het is een toevallige omstandigheid, dat juist in deze maanden door dezelfde Firmanten ook een groote tentoonstelling te New-York wordt gehouden, zoodat vele zeer fraaie schilderijen hier niet konden worden geëxposeerd.

Waarom, zult U mij vragen, wordt er een tentoonstelling van „Oude Kunst“ in een museum gehouden, dat voor moderne kunst is bestemd? Op deze vraag kan men met verschillende redenen antwoorden, doch ik geloof, dat het voldoende is er één naar voren te brengen. Ongetwijfeld zal men bevestigend antwoorden, indien de vraag wordt voorgelegd, of de meesters, wier werken door de menschheid een eeuwige waarde zijn toegekend, niet modern zijn te noemen. Zijn namen als Rembrandt, Vermeer, De Hoogh, Rubens en Tiepolo niet levend en iedereen bekend? Daarom alleen reeds mag men in een museum van moderne kunst deze werken zonder meer exposeeren, omdat het eeuwige in deze werken niet is verouderd of verouderen kan. Nog steeds boeien deze werken onze hedendaagsche menschen in de allerhoogste mate en weten ze ons iets te vertellen, waarvoor wij menschen van de twintigste eeuw ontvankelijk zijn. De moderne schilders puren hier de sappen, die zij behoeven om met hartstocht en schepingsdrang zich te wijden aan hun taak. Modern wil niet alleen zeggen „van heden“ in de tijdsorde, maar ook „van heden“ naar den geestelijken inhoud der dingen gesproken.

Dr. W. J. A. VISSER,
Directeur van het Stedelijk
Van Abbe-Museum.